

Tổ Quốc

Tổ quốc là cha
Quê hương là mẹ
Từ ruột máu sinh ra
Đức Ông Bà để lại

Tôi thành người nghĩa mẹ công cha
Lớn dần lên, dẫu mái nhà rom rạ
Nắng hạ lời ru
Ôm mẹ ngủ, thơm thơm mùi buổi đấng

Mồ hôi cha, đưa tôi vào xa lạ
Vội trăng sao, ruộng lúa, sông dài
Nấp chiến hào, tôi mơ làm Thánh Gióng
Nghe chim quốc gọi về
Đêm khuya càn rạo rục
Mất mơ màng, say lúa ngã màu trắng

Tổ quốc lâm nguy
Thất phu hữu trách
Theo gương cha, tiếng gọi sơn hà
Xin phép mẹ, con đi
Thiết tha hồn tổ quốc
Xây quê hương, ơn nghĩa của ông bà.

Bên gốc khế em cười
Giây trâu nắng rọi
Long lanh màu mắt nhỏ gái vườn quê.
Anh đỏ mặt
Nhìn buồn cau thềm thẹn
Vẫy chào em
Làn gió nhẹ, sương rơi mấy hạt
Động môi em, in bóng nét thân gầy
Như trọn vẹn trong bàn tay nắm chặt.

Anh đi nhé!
Hẹn em ngày trở lại
Bóng cờ bay,
Tổ quốc gọi em ơi
Hương tóc em, bay theo mùi thơm lạ
Quyện hương dứa, xa mấy cũng không quên

Trước mộ Ông Bà
Tôi dưng chân lại
Hiền ngang thề:
“Con cháu của Rồng Tiên”

Hội Nghị Diên Hồng

LAN CAO